

Fra redaksjonen

Felles for bidragsyterne i dette nummeret er at de alle har en faglig og/eller institusjonell tilknytning til pedagogikk. Det være seg enten barnehagepedagogikk, pedagogisk psykologi, eller drama og teaterpedagogikk. Det er også interessant å notere seg at av de artiklene som bygger på empirisk forskning har alle hatt barnehage som sin kontekst, og video-opptak har vært metodisk hovedverktøy. Det er dessuten med glede vi kan presentere forskningsarbeid fra flere av de nordiske land i dette nummeret.

I lys av pedagogisk-filosofiske tenkemåter reflekterer Rigmor Mikkelsen over uttrykket ”barnets beste” i sin prøveforelesning til hovedfag i pedagogikk. Temaet om frihet og tvang i oppdragelsen danner et grunnlag for forfatterens teoretiske drøftinger. Rousseau og Durkheim representerer hver sin ytterliggående tilnærming til oppdragelse, mens Peters dannelsesfilosofi følger ”den gyldne middelvei”. I sine innvendinger til Peters dannelsesfilosofi påpeker Mikkelsen at den subjektive dimensjonen ved menneskelivet blir oversett og at barnets liv her og nå har alt for lett for å komme i bakgrunnen.

Nettopp for empirisk å vise ”småbarns bidrag til barnehagemiljøet” og spore de selv setter i hverdagslivet, velger Ninni Sandvik å utvide den tradisjonelle teoretiske tilnærmingen til småbarn (for eksempel psykologisk eller pedagogisk) ved å ta utgangspunkt i barnas kroppslige kommunikasjonsformer. Kroppens filosof, Merleau-Ponty og hans begrep *det kroppslige subjekt* danner grunnlag for forfatterens tilnærming til fenomenet munterhet blant 1-3 åringer.

Intersubjektivitet, samrelasjoner og samhandlinger barn seg i mellom drøftes i Elin Michélsens artikkel *Småbarns kulturskapande och kamratsocialisation*. Michélsen bruker observasjoner av samspill mellom fire 2-åringer for å utdype begrepsparene *kulturskapande* og *kamratsocialisation* samt belyse den nære sammenheng mellom sosialisering- og kulturbegrepet.

I Stig Broströms artikkel om *Overgang fra børnehage til skole* blir barns møte med barneskolen drøftet. For langt de fleste barn er dette en positiv opplevelse, men for noen barn kan skolestarten medføre nederlagsfølelser og manglende selvværd. I en dansk undersøkelse i kommunale barnehager og barneskoler er barn blitt intervjuet for å få fram både deres forventninger til skolen (børnehageklassen) og i hvilket omfang disse forventningene er blitt innfridd.

I sin prøveforelesning til dr. art. graden i dramastudier tar Faith Gabrielle Guss for seg temaet *Ritual, Performance and Children's "Play-drama"*. Artikkelen er i hovedsak en teoretisk drøfting der forfatteren sammenligner estetiske praksiser i lek-drama med det som finnes i et utvalg av samtidsforestillinger i teater og religiøse ritualer. Guss beskriver hvordan barn leker i dramatiske former, og hvordan barns fantasier og tanker i lek er en estetisk, formskapende prosess.

Til slutt presenterer vi Hansjörg Hohrs artikkel *Lurvehætte og hennes søstre: Hvordan kommuniserer eventyr med barn?* Forfatteren mener at pedagogikken bør ta eventyr i nærmere øyesyn utover det de hittil, og i all hovedsak, er blitt brukt til. Det vil si til lese- og skriveopplæring, matematikk- og samfunnsfagsundervisning og fremmedspråksundervisning. For å kunne svare på spørsmålet om hva og hvordan det litterære eventyret kommuniserer med barn, velger Hohn å utforske kommunikasjonsstrukturen i selve eventyrteksten. På denne måten tilfører forfatteren et nytt perspektiv til de mange